

מילים: שלחו הוראות דחופות, קצינים היכו את מלצר האניה, היה ציבור הימאים כמקצה. הימאים חילו לחייך לזכר דברי רב החובל הזקן. דבריו החלו להיראות נכונים.

פצע וחבורה. א/ק מאיר דיזנגוף שטה לאיטה לכיוון נמל צירלסטון שבארצות הברית. על האניה היו אנשי הצוות ושתיים מנשי הקצינים — נשים יחידות בקרב עשרות הגברים. הימאים, שהיו אותה שעת ערב פנויים מעבודה, ישבו בחדר הצוות, סיפרו בדיחות והתלוצצו מי על נשים ומי על מעללי-גבריות, ולא ספספ נסכה השיחה אף על שתי נשי הקצינים היפות.

לפתע נפרצה הדלת. שמואל מרקוביץ, מלצר האניה, התגלגל לתוך החדר כשפניו זבים דם וכל גופו פצע וחבורה. כולם קמו בבהלה. "מה קרה?" נשמעה קריאה מכל הפיות.

לאחר שרחצו את פני המוכה שנגרע במקו צת, סיפר הלה כי נקרא אל תאו של המי כונאי החמישי בו היו גם המכונאי השלישי והקצין הראשון שהתחילו להמטיר עליו מכות נאמנות באגרופים, בבקבוקים וברגלים, קשרו את צוארו במגבת עד שנחנק כמעט ורק לאחר מכן סלטוהו במהלומות נוספות אל מחוץ לתא ואיימו עליו במכות נוספות ובריקה לים, באם יספר על המקרה לצוות או לרבי-החובל.

יום סוער ורוחות סוערות. הימאים קראו לאסיפה בראשות מאריק הגינני, איש צוות בתילנים, בה הוסחו דברים קשים ביותר נגד הקצינים. לאחר מכן רץ חוד הצוות אל תאו ליון, רבי-החובל השחרחר והשמגמן של האניה, ודרש לשגר מיד מבר קים לאיגוד הימאים בחיפה ולקונסול ישראל בארצות-הברית, המייצג גם את שלטונות המשפט הישראליים בנכר. תשובתו של תאו ליון הייתה קצרה וספקית: "לא! הצוות איים בשביתת-רעב אם לא ינתן לו להקטשר עם האיגוד. רבי-החובל דרש איום זה בכתב. האיום ניתן בשם כל הצוות — והמברקים נשלחו."

אך הפרשה לא תמה. הצוות דרש כי שלושת הקצינים המעורבים בפרשה לא יעזבו את האניה אלא לרגלי תפקיד. ביקש העמדת שמירה על שמואל מרקוביץ, המוכה, בטענה כי נשקפת סכנה לחייו ותכזב לחזור מיד ארצה, אף מבלי לפרוק את המסען. בים סוער ורוחות סוערות הגיעו לנמל צירלסטון. על הרציף כבר המחין הקונסול הישראלי. הוחלט להחליף את הקצינים בי

סברה אפיקורסית: עוד לפני יום הבחירות היו קלפיו של "הזקן" ערוכים יפהיפה בהתאם לתוצאות-הבחירות שהוא חזה אותם, אולם הבוחר הישראלי טרף את הקלפים כליל כשהצביע באופן בלתי-צפוי.

מאז החליט בי. גיי. כי ככל שהמצב מסוכן יותר כן יהיה טוב יותר, והוא החל לסבכו בצורה מסחררת. הוא נעזר בכך, מבלי שירגישו בכך, דחקא עלידי מתנגדיו המושבעים: "שני פלגי מפ"ם", כפי שהם קראים אצלו עד היום. מפ"ם ואחדות העבודה המשיכו גם השבוע, השבוע השמיני לשיחות, לרוץ בעיניים עצומות אחרי הסכיסיס המעורפלים של ראשי-הממשלה-המיועד, כשהפורגסיבים והפועל-המורחי דולקים אחייהם במלוא כוח ריאותיהם.

מפ"ם, החוששת מפני הצטרפותה של אחדות-העבודה לממשלה והישארותה בחוץ יחד עם חרות, הכלליים ומק"י, עושה את כל המאמצים וההיתורים ובלבד שתצורף לממשלה, ואילו אחדות-העבודה עושה הכל כדי להקים במירוץ את יריבתה. אותה שעה ברור לפרוגרסיביים ולדתיים כי ה"ישיבה" בממשלה עדיפה תמיד על העמידה בחוץ, והם מחזיקים בשתי ידיהם בקרנות המזבח של בי. גיי. תוך עמידה עקשנית על המקח להשגת תיקום טובים, וגם על ממסר "קחי יסוד" להתכסות בהם בפני ביקורת בוחריהם שלא יתלהבו לממשלה "שמאלית".

על חסידים ותכלית. פרטי המשא ומתן של בן-גוריון דומים לקומדיה קלילה. תמונה: הדתיים באים אליו לדבר "תכ" לית". הם יושבים במחיצתו שעתיים תמימות והוא מעסיקם, דוחקא, בשיחה מלאת תוכן על ספרו החדש של אליעזר שטיינמן באר החסידות. רק בעשר הדקות האחרונות הוא שואלם: "גו, יש לכם לומר משהו?" יוסף בורג ומשה שפיירא, שטופי-זינעה, מתחילים להעלות בשפה מגומגמת את רמוניהם כי הגיעה השעה לדבר "תכלית". בי. גיי.: "בדואי, תכלית. ובכן, המציאו נא לי בכתב הערותיכם ודעותיכם על חופש הדת והאזרח במדינה, ואז אגיד לכם דעתי בעניין". הם מבלגנים בקושי על הדברים ויוצאים מביתו כשהם מבינים את המצב פחות מאשר הכי נזהר בטרם נכנסו אצלו.

תמונה: בצאת הדתיים, הם נפגשים בי פרודור בישראל ברזילי ומרדכי בנטוב ממפ"ם, המחכים לתורם, בסוטים כי הדי"חיים המרבים לשבת בסניפים כבר קנו את הכל. איתם מדבר בי. גיי. על אפשרויות פיתוח הנגב ועל טורו הלשוני של יצחק אבינרי בעל המשמר, המצוד בכתובת המלה "את" שלא כדעתו הוא.

"יש" ו"יש" ו"יש". כך נמשכות השיחות פעם עם כל מפלגה לחוד ופעם עם ארבעתן יחד. תוך כדי השיחות הולכים ומתבררים יסודות המדינה, כי "יש ליישב הנגב" ו"יש לקבץ הגלויות" ו"יש לקדם מדע" ו"יש לעודד היצירה" ועוד דברים יפים.

בינתיים מתבשל תבשיל אחר לגמרי במט"חחה של מפא"י. בשיחת אנשי הצמרת דיבר מרדכי נמיר ברטט על המצב והזהיר בסני הסכנה כי בסופו של דבר יישארו מפ"ם ואחדות-העבודה בממשלה, דבר שאינו רצוי לראשי ההסתדרות, המעוניינים לזהות את כל השמאל עם מק"י.

השבוע נטלו כמה מראשי מפא"י את היוזמה לידיהם, ניהלו שיחות סודיות עם כמה מראשי הצ"כ והדתיים מתוך תקווה לגמור את העסק ולהעמיד את בי. גיי. בסני עובדה מוגמרת שיוכל להסכים לה או לחזור לשה-בוקר. עתה קיימים סיכויים כי המשאומתן הקואליציוני יסתיים סוף סוף. אולם על השאלה "איך יסתים?" השיב השבוע אחד מראשי מפא"י בשיחה פרטית: "מתבשלים שני תבשילים. אחד שלנו ואחד של בן-גוריון. עוד לא ברור איזה מהם יוגש לשולחן..."

מה אירע בתא

רבי-חובל זקן ואדום-שיער ישב במסבאה וסיפר לחבורת ימאים שהתקהלה סביבו: "על אונייתי מעולם לא דרכה רגל אשה. אשה אינה מביאה מול לאניה". הימאים הצעירים, חומדי הנשים, ישבו וחייכו למשמע דברי הקברניט הרחוק הזקן.

כשהגיע לפני כשבועיים מברק מא/ק מאיר דיזנגוף אל איגוד הימאים בחיפה וכי ה

אבא שאל את נוני, בן ה-3, איפה התנך. ענה נוני: אני יודע איפה אני נח. אבל מה אני יודע איפה יתה נח?

חכמה זו של אמנון (נוני) סמילנסקי, בנה של קריינית-הרדיו רות שפירא, עוררה צחוק רם בבית. אך מי יזכור אותה בעוד שנה, שנתיים? ומדוע לא ייהנו ממנה גם אחרים?

כל אב ואם יודעים לספר בדיחות מעין אלה של ילדיהם. מדוע לא יסמרו אותן לרשות הרבים?

כדי לספק מוצא כזה לאמרות-ילדים, החליט, העולם הזה, לחדש את אחד ממדוריו הוותיקים והאהודים ביותר.

צברינו המודים ועוקצנים

שיפרסם את אמרות-הילדים המוצלחות ביותר. בשם אומרן.

אולם לא רק האמרות החשובות. יש ותמונה אומרת יותר מעמוד שלם של מלים. יש והבעת-פניו של תינוק, תנועת-ידו של ילד, מקסימות את לבו של כל מסתכל. אולם רבבות תמונות מצוינות כאלה, כמו שתי תמונותיו של סטודיו תלמי, רחוב הרצל 61, חיפה, המתפרסמות בעמוד זה, קבורות באלבומיהם של ההורים.

מדוע לא תלח גם אותן למדור "צברינו חמודים ועוקצנים" ותתן לרבים ליהנות ממראה ילדיך, שהם, ככלות הכל, יצירותיך המקוריות ביותר?

העולם הזה יפרסם במדור זה את האמרות המוצלחות ביותר ואת התמונות הטובות ביותר. כל אדם שישלח אמרה או תמונה או שתיהן יחד, ושיפורסמו במדור, יקבל פרס יפה בצורת חבילת שי של התכשירים המפורסמים לתינוקות, ככה שופמן — פודרה, סבון, תחליב — המוסיפים חן וכריאות לתינוק. נוסף על כך יקבלו ילדים משחת-שיניים מיוחדת, ככה שופמן. עם טעם תפוחי-זהב. ערכה של כל חבילת שי (לפי המחירים לצרכן) יהיה שש ל-1. החבילות יישלחו ישר לביתו של הזוכה.

את החומר יש לשלוח למערכת "העולם הזה", ת.ד. 136, תל-אביב, ולסמן על המעטפה "צברינו חמודים ועוקצנים". כן יש לציין את שמו המלא של הילד ותאריך ליתו.

הארץ
בעלון קיבוץ מורע, גליון ראש-השנה, התפרסם מאמר בשם "שחררו את מרדכי שלנו!" כשהכונה לקבר הקיבוץ מרדכי אורן (העולם הזה).
א. א. תל-אביב
כל ישראל קברים.
אלמנה בת 337, בעלת וילה יפה בהר הכרמל בחיפה, ובעלת עסק של מכונאות, המכניס לה 800 ל"ל לחודש, מעוניינת בגבר אינטליגנטי, עד גיל 45. רצוי יוצא פולני (ידיעות אחרונות).
ישראל דומיניק, תל-אביב
ברנהיימר ברוך, חיפה
רצוי שיהיה גם מומחה לארכיאולוגיה.

קציני א/ק תפוז ותמר שעגנו אותה שעה בארצות-הברית. הקצינים ידו עם נשותיהם, עברו לאניות האחרות, אך סערת הרוחות לא שככה. אמר מזכיר איגוד הימאים שב השיער, ארוני זיטנפלד: "נערוך בירור מקיף ביותר, לא ניתן להפגוע בטוהר היחסים בין הצוותית והקצינה".

לימאים הסבר משדהם. השבוע הגי עו לחיפה חובל-ראשון בני קרביץ, מי שהיה רבי-חובל סנינת החופים נירית שנתפסה בשעתו בלבנון, מחתיקי הפליים ועליה ב, ואחר מכוואי שלישי צבי אמיר. מיסיון האניה הורדו ישר למשטרה. טען בני קרביץ: "לא הכינו את המלצר. שמואל מר-קוביץ הוא שובר משמעת כרוני בהפלגה זו אף נרשם בספר עבירות הצוות. יום קודם לכן עבר עבירה חמורה ביותר על המשמעת. קראנו אותו לתא כדי להתרות בו. מרקוביץ הקים רעש ועשה סקנדל, נאלצנו לדחות אותו בכוח החוצה... ואשר